

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ

Πώς πρέπει να στεκόμαστε στον Ίερό Ναό;

Ο Ίερός Ναός είναι χώρος ιερός, τόπος προσευχής και κατανύξεως, «οἶκος» τοῦ ἀοράτου Θεοῦ, ὅπου, κατά τήν ἐπιτέλεση τῶν Ίερῶν Μυστηρίων, μᾶς εὐλογεῖ ὁ Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων καί ὁ Κύριος τῶν Κυριευόντων.

Αὐτό ἐπιβάλλει, νά ἐρχόμαστε ἀνελλιπῶς κάθε Κυριακή στό ἱερό Ναό καί νωρίς πρωί, γιά νά ἀκούσουμε καί τό Ἐωθινό Εὐαγγέλιο καί νά ἀσπαστοῦμε αὐτό. Γι' αὐτό φροντίζουμε κάθε Σάββατο βράδυ νά προσευχόμαστε καί νά κοιμόμαστε νωρίς, ἔχοντας πόθο νά σηκωθοῦμε πρωί γιά τόν Ἐκκλησιασμό.

Γιά τίς καθημερινές μας δουλειές καί γιά μάταιες ἀσχολίες καί δραστηριότητες συκωνόμαστε πρωί-πρωί. Γιά τόν Σωτῆρα μας, Τριαδικόν Θεόν, πού παρίσταται ἀοράτως στό Ναό, γιατί ἀμελοῦμε νά σηκωθοῦμε νωρίς νά Τόν συναντήσουμε νοερά καί νά πάρουμε τήν εὐλογία Του; Γιατί τόση ραθυμία καί ἀγνωμοσύνη; Γιατί τόση ἀδιαφορία γιά τή σωτηρία τῆς ψυχῆς μας;

Στόν Ίερό Ναό πρέπει νά εἰσερχόμαστε σιωπηλοί, μέ βᾶδισμα σεμνό καί ἀθόρυβο, μέ κινήσεις, πού νά δεικνύουν εὐλάβεια καί σεβασμό, καί ἡ διάθεσή μας νά εἶναι τέτοια, ὥστε νά παίρνουμε εὐλογία καί Θεία Χάρη.

Μετά τήν εἴσοδό μας προσκυνοῦμε τίς ἅγιες εἰκόνες πού εἶναι στά προσκυνητάρια στόν νάρθηκα τοῦ Ναοῦ, ἀθόρυβα χωρίς νά ὁμιλοῦμε, χωρίς νά χαιρετοῦμε ἢ νά ἀσπαζόμαστε τούς γνωστούς καί τούς ἐπιτρόπους. Στό παγκάρι κάνουμε τίς δοσοληψίες μας σιωπηλά.

Ποτέ σέ ώρα Ἀκολουθίας δέ συνεχίζουμε νά προσκυνοῦμε τίς ἱερές εἰκόνες τοῦ Τέμπλου, γιατί εἶναι ἐνοχλητικό καί διασπᾶται ἡ προσοχή τῶν πιστῶν. Ἡ προσκύνηση αὐτή μπορεῖ νά γίνει στό τέλος.

Ἐάν τήν ώρα τῆς εἰσόδου μας στό Ναό συμπέσει νά διαβάζεται ὁ Ἐξάψαλμος ἢ τό ἱερό Εὐαγγέλιο ἢ γίνεται Εἴσοδος, σταματᾶμε τήν κίνησή μας καί παρακολουθοῦμε τήν ἀνάγνωση ἢ τήν Εἴσοδο τοῦ Ἱερέα καί μετά τό πέρας συνεχίζουμε τήν κίνησή μας, γιά νά σταθοῦμε σέ κάποια θέση. Ἐκεῖ παραμένουμε ἀκίνητοι, σιωπηλοί, προσευχόμενοι μέ πίστη, προσήλωση, ταπείνωση καί κατάνυξη καί δέν περιεργαζόμαστε τούς γύρω μας.

Ὅταν διαβάζεται τό ἱερό Εὐαγγέλιο, δέν πρέπει νά πλησιάζουμε καί νά γονατίζουμε κάτω ἀπ' αὐτό. Εἶναι μιά ἀταξία καί πρέπει νά καταργηθεῖ, διότι ἀποσπᾶται ἡ προσοχή ἀπό τούς προσευχόμενους. Μήπως ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ δέν φθάνει καί στή θέση ποῦ καθόμαστε; Προσοχή λοιπόν. Μή μᾶς ξεγελᾷ ὁ πονηρός.

Ὅταν εἰσερχόμενοι στόν Ἱερό Ναό συναντηθούμε μέ τόν Ἱερέα, τόν χαιρετοῦμε ἐκκλησιαστικά (ὄχι κοσμικά). Κάνουμε δηλαδή μικρή μετάνοια (ὑπόκλιση), χωρίς νά κάνουμε τό σταυρό μας, λέγοντας: «εὐλόγησον Πάτερ» ἢ «τήν εὐχή σας Πάτερ» (ἢ Δέσποτα, ἄν εἶναι Ἐπίσκοπος) ἢ «εὐλογεῖτε» καί φιλοῦμε τό χέρι του. Ἀπό τόν Τρισάγιον Ὑμνον καί μετά δέ μιλάμε στόν Ἱερέα.

Ἡ θέση τῶν ἀνδρῶν εἶναι στή δεξιά πλευρά (νότια) τοῦ Ναοῦ καί ἡ θέση τῶν γυναικῶν στήν ἀριστερή πλευρά (βόρεια) τοῦ Ναοῦ καθώς καί ἐπάνω στόν γυναικωνίτη. Εἶναι ἀσέβεια καί ἁμαρτία νά κάθονται οἱ γυναῖκες στίς θέσεις τῶν ἀνδρῶν καί οἱ ἄνδρες στίς θέσεις τῶν γυναικῶν. Ὑπάρχουν ἀδύναμοι ἀδελφοί μας, πού σκανδαλίζονται καί ἁμαρτάνουν, καί εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ὑπεύθυνοι γι' αὐτό. Στόν Ἱερό Ναό ἐρχόμαστε νά ἀγιασθοῦμε καί ὄχι νά ἁμαρτάνουμε.

Ἐάν κάνει ζέστη, ἀποφεύγουμε νά χρησιμοποιοῦμε βεντάλια, διότι αὐτό εἶναι ἐνοχλητικό καί δείχνει ἔλλειψη ὑπομονῆς καί θυσίας. Ἐάν γιά κάποια σοβαρή αἰτία παραμένουμε στήν αὐλή τοῦ Ναοῦ, πρέπει, ὅσο διαρκεῖ ἡ Ἱερά Ἀκολουθία, νά στεκόμαστε σιωπηλοί, προσευχόμενοι μέ εὐλάβεια, σάν νά εἴμαστε μέσα στό Ναό.

Ποιά ἡ σωστή ἐνδυμασία ἀνδρῶν καί γυναικῶν;

Χρειάζεται νά προσέχουν οἱ χριστιανοί (νές) μας τήν ἐνδυμασία τους, ὅταν εἰσέρχονται στόν Ἱερό Ναό, γιά νά προσευχηθοῦν. Δέν εἰσερχόμαστε μέ ὅποιαδήποτε ἀμφίεση. Δυστυχῶς οἱ χριστιανοί μας καί περισσότερο οἱ γυναῖκες δέν προσέχουν καί εἰσέρχονται βαμμένες καί ἀρωματισμένες, χωρίς μαντήλα, μέ προκλητικά ροῦχα, μέ παντελόνια, μέ ἐξώπλατα, μέ ἀμάνικα φορέματα, μέ μίνι φοῦστες καί ἐπιδεικνύοντας τά στήθη καί τά κάλλη τους... Δέν εἶναι κατάλληλη ἀμφίεση αὐτή γιά Ἐκκλησιασμό, γιά Προσευχή, γιά Ἐξομολόγηση, γιά Θεία Κοινωνία ἢ γιά συμμετοχή σέ κάποιο ἄλλο Μυστήριο. Ἡ ἀκατάλληλη ἐνδυμασία δέ δείχνει σεβασμό, ἀλλά μάλλον περιφρόνηση τοῦ Θεοῦ καί εἶναι μεγάλη ἁμαρτία, ἀφοῦ σκανδαλίζει ἀρκετούς.

Ὁ Θεός βέβαια ἐνδιαφέρεται περισσότερο γιά τήν ἐσωτερική κατάσταση τῆς ψυχῆς μας. Ὅμως ἐμεῖς πρέπει νά παρουσιαζόμαστε μέ τρόπο, πού νά δείχνει σεβασμό πρὸς τόν Ἱερό χῶρο καί πρὸς τόν Θεό καί νά μή προκαλοῦμε σκάνδαλο.

Αὐτή εἶναι μιά ἀπάντηση σέ μερικούς, πού διαμαρτυρόμενοι φωνάζουν: Μά αὐτά κοιτᾶτε τώρα; Νά κοιτᾶτε τήν ἐσωτερική κατάσταση καί ὄχι τήν ἐξωτερική ἐμφάνιση. Ἐμεῖς τοὺς ρωτᾶμε: Μπορεῖτε νά εἰσέλθετε μέ ὅποιαδήποτε ἀμφίεση στή Βουλή, στό Προεδρικό Μέγαρο ἢ σέ ἐπίσημες συνεστιάσεις; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἐκεῖ τήν ἐνδυμασία δέν τήν καθορίζουν οἱ ἐπισκέπτες, ἀλλά ὁ οἰκοδεσπότης καί τά πρωτόκολλα.

Ἐφ' ὅσον καί ἡ Ἐκκλησία, μέ βάση τήν Ἁγία Γραφή, δέν δέχεται τήν ἄσεμνη ἀμφίεση, γιατί ἐσεῖς ἐπιμένετε στήν ἀποψή σας καί θέλετε ὁ Θεός νά ἀλλάξει τόν Νόμο Του; Γιατί ἐπιμένετε νά σκανδαλίζετε μέ τήν ἀμφίεση σας τούς ἀδελφούς σας; Ἐπί τέλους, ἄς κάνουμε μιὰ ἀπλή καί σεμνή ἐνδυμασία γιά τόν Χριστό καί τήν Παναγία μας! Ἀξίζει τόν κόπο γιά τό καλό τῆς ψυχῆς μας!

Ὅταν πρόκειται νά κάνουμε κάποιο ταξίδι, σκεπτόμαστε πῶς θά προετοιμαστοῦμε. Ὅταν πᾶμε σέ βουνό, παίρνουμε κάποιο χονδρό ἐνδυμα. Τό ἴδιο θά πρέπει νά λέμε: *«Μπορεῖ νά πᾶμε σέ κάποια Ἐκκλησία ἢ Μοναστήρι, ἄς πάρουμε μαζί μας ἀνάλογη ἐνδυμασία»!*

Στόν Ἱερό Ναό παραμένουμε μέχρι τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας καί λαμβάνουμε ἀντίδωρο καί εὐλογία ἀπό τό χέρι τοῦ Ἱερέα, πού τέλεσε τήν ἀναίμακτη Θυσία. Δέ φεύγουμε νωρίτερα ἀπό τό «δι' εὐχῶν...», γιατί εἶναι προσβολή στό Θεό! Ὁ Χριστός θυσιάζεται προσφέροντας τό Σῶμα Του καί τό Αἷμα Του καί ἐμεῖς στρέφουμε τά νῶτα μας καί φεύγουμε μιμούμενοι τόν Ἰούδα, πού ἔφυγε ἀπό τό Μυστικό Δεῖπνο;

Μετά τό «δι' εὐχῶν», σιωπηλοί ἐξερχόμαστε ἀπό τό Ναό, χωρίς νά ἀρχίζουμε μέσα στό Ναό τούς χαιρετισμούς, τούς ἀσπασμούς καί τίς συζητήσεις μέ γνωστούς καί συγγενεῖς μας. Αὐτά νά τά ἀφήσουμε γιά ἔξω ἀπό τό Ναό. Εἶναι πολύ κακή συνήθεια καί πρέπει νά διορθώσουμε καί αὐτή τήν ἀταξία. Ἐντός τοῦ Ναοῦ καί πρό καί μετά τήν Ἀκολουθία δέν συμπεριφερόμαστε ὅπως στή γειτονιά μας. Ὁ Ναός εἶναι πάντοτε οἶκος Θεοῦ καί ἔχουμε ὑποχρέωση νά τόν σεβαστοῦμε, γιά νά μή ἀμαρτάνουμε καί γιά νά παίρνουμε εὐλογίες.

Ὁ Ἐκκλησιασμός μας πρέπει νά γίνεται ἀνελλιπῶς μέ φόβο Θεοῦ, μέ εὐλάβεια καί εὐσέβεια .

(Διόρθωση καί ἐπανέκδοση Ἱ.Ναοῦ Ἀγ. Δημητρίου, Αἰγάλεω).